



**ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-20**

القاضي سليم جبران

رئيس لجنة الانتخابات المركزية

ירושלים, ד' בחשון התשע"ד
8 באוקטובר 2013

השופט סלים ג'ובראן

יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תר"מ 134/20

רשימת "ביחד – עושים פתח תקווה חדשה" העותרת:

נגד

- המשיבים:
1. סיעת "פתח תקווה ביתנו"
 2. מר גנאדי בורשבסקי
 3. עיתון "אפוכה – עידן חדש ברוסית"

עתירה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

החלטה

1. בעתירה שלפניי, מבקשת העותרת כי יינתן צו נגד המשיבים בשל הפרות של סעיפים 10 ו-13 לחוק הבחירות.
2. העותרת והמשיבה 1 הן רשימות המתמודדות בבחירות המקומיות הקרובות למועצת עיריית פתח תקווה. המשיב 2 עומד בראש המשיבה 1, ואילו המשיב 3 הינו עיתון בשפה הרוסית (להלן: העיתון). לטענת העותרת, המשיבים 1-2 עוסקים בתעמולה נגדה באמצעות העיתון, שבעקבות קשרים עסקיים בין בעליו והמשיב 2, הוא ככלי בידם. לטענת העותרת, העיתון מפרסם תעמולה נגדה, בניגוד להוראות חוק הבחירות. עיקר טענותיה של העותרת מתמקדות בכתבה שפורסמה בעיתון ביום 24.9.2013. העותרת טוענת כי הכתבה הועתקה מעיתון אחר, אלא שבפרסומה בעיתון

עמוד 1 מתוך 4

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

היא שונתה כך שהפכה לשלילית יותר כלפי העותרת. לכתבה זו לא נתבקשה תגובת העותרת ולטענתה יש לראות כתבה זו כ"מודעת תעמולה" ולא כידיעה חדשותית. העותרת טוענת עוד כי באותו הגיליון הופיעה כתבה "מוזמנת" נוספת נגדה, ללא ציון שם המזמין, ובכך פעל העיתון בניגוד לחוק. לצד זאת, העותרת טוענת כי המשיבים 1-2 הזמינו מודעות תעמולה לטובת עצמם, ובפרסומן, במספר רב על המותר בחוק וללא ציון שם המזמין, פעל העיתון בניגוד לחוק גם כן.

3. ביקשתי את תגובת המשיבים. המשיבים טוענים בתגובתם כי דין העתירה להידחות על הסף. ראשית, טוענים המשיבים כי הנספחים (בשפה הרוסית) צורפו לעתירה ללא תרגום רשמי ודי בכך כדי לא לקבלם ולדחות את העתירה. שנית, טוענים המשיבים כי העתירה משוללת עילה וכי העותרת לא הציגה כל ראיה לטענותיה. שלישית, טוענים המשיבים כי אין מקום לצרף את העיתון כמשיב לעתירה כיוון שהדבר נוגד את חוק הבחירות. למצער, טוענים המשיבים כי יש לדחות את העתירה לגופה. המשיבים מכחישים את כל הנטען בעתירה, הן לגבי התעמולה לטובתם הן לגבי התעמולה נגד העותרת, לרבות הטענות על קשרים בין המשיב 2 לבעלי העיתון.

4. בטרם אדון ואכריע בעתירה גופה, אבקש להדגיש כי דינה טענתם השלישית של המשיבים, לפיה יש למחוק העיתון כמשיב מן העתירה, להידחות משני טעמים שראיתי חשיבות לעמוד על טיבם בהרחבה על מנת להבהיר את הסוגיה.

5. ראשית, סעיף 17 ב לחוק הבחירות קובע כי "יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ראשי, לאחר שנתן לנוגע בדבר הזדמנות להביא טענותיו לפניו, ליתן צו המונע ביצוע מעשה עבירה לפי חוק זה". מהוראות הסעיף עולה כי הסמכות ליתן צו אינה מופנית כלפי "נוגע בדבר", אלא הדרישה בנוגע לאחרון מתמצה בהזדמנות להשמיע טענותיו. במסגרת זאת, "נוגע לדבר" עניינו בזכות טיעון לצד חיצוני לעתירה שהוא "נוגע לדבר". מכך עולה כי בעוד זכות הטיעון של המשיב עומדת לו מכוח כללי הצדק הטבעי, כל עניינו של סעיף 17 ב היא ליתן זכות טיעון לצד שלישי שעומד בהגדרת "נוגע לדבר". לסיכום, אין בהוראת סעיף 17 ב כדי להגביל את זהות הצד כנגדו מבקש עותר צו מכוח הסעיף.

6. שנית, פרשנות תכליתית של הסעיף מחייבת כך או כך כי סמכותו של יושב ראש הוועדה תהא ליתן צווים גם נגד צדדים שלישיים שאינם עומדים בהגדרת "נוגע בדבר". כך לדוגמא, סעיף 5 העוסק באיסור תעמולה בטלוויזיה וברדיו בתקופת 60 הימים טרם מועד הבחירות מחייב כי במקרה ונקבע כי פרסום כלשהו מהווה תעמולה אסורה, יופנה צו המניעה כלפי הפלטפורמה העתידה לפרסם את הפרסום שהוא בגדר תעמולה אסורה. לעניין טעם זה, אין ספק שהעיתון הוא משיב רלוונטי בעתירה הדנה בפרסומים בו.

7. באשר לעתירה גופה, דינה, על טענותיה השונות, דחייה.
8. כאמור, עיקר קצפה של העותרת מופנה כלפי כתבה מועתקת מיום 24.9.2013. עיינתי בכתבה המקורית ממנה הועתקה הכתבה בעיתון. עיון זה העלה כי אין מדובר במקרה בו ראיון עיתונאי עצמאי ובלתי תלוי המופיע בעיתונים שונים (ראו: תר"מ 119/18 סיעת ישראל ביתנו בכנסת נ' סיעת "יחד" בעיריית קריית גת (3.11.2008)). אכן, כתבה עיתונאית יכולה להוות מודעת תעמולה בנסיבות מסוימות. אך סבורני שלא כך במקרה זה. אמנם, הכתבות (על פי התרגום שצורף על ידי העותרת) אינן זהות אחת לשנייה באופן מלא, אך נחה דעתי שההבדלים ביניהן אינם עולים עד כדי הפיכת הכתבה בעיתון ל'מודעת תעמולה' נגד העותרת. אכן, מהכתבה בעיתון הושמטו חלקי משפטים, אך תוכנה נותר זהה בעיקרו וכן הופיעו תגובות הצדדים כפי שפורסמו בכתבה המקורית. כמו כן צוין בכתבה כי מדובר בדיווח מהעיתון בו פורסמה הכתבה המקורית. לפיכך, דין הטענה להידחות.
9. יוער כי העותרת לא צירפה תרגום מאומת מהשפה הרוסית לכתבה המועתקת שהופיעו בנספחיה, וכן נמנעה מלצרף תצהיר בעניין התרגום שהופיע. יתר על כן, הכתבות האחרות אליהן הפנתה העותרת לא תורגמו כלל. אכן, במקרה אחר בו צורף תרגום לא מאומת התירה חברתי, השופטת א' חיות את קבלתו (תר"מ 64/20 חלבי נ' נטרלדין (21.8.2013)), אך אין דין תרגום לא מאומת כדין היעדר תרגום, ודאי כשענייננו בשפה לא רשמית במדינת ישראל.
10. גם דינה של הטענה כי העיתון הפר את סעיף 13 לחוק הבחירות, והפריע לתעמולת הבחירות שלה, בעודו פועל "למענה" של המשיבה 1, להידחות. העותרת לא הביאה הוכחות לקשרים בין המשיב 2 לעיתון ולפעולות המשיבים נגדה באמצעות העיתון (תר"מ 16/20 קונינסקי נ' אלדר (23.6.2013)) (להלן: עניין קונינסקי)). כן לא הביאה העותרת הוכחות לכך שהועברו תשלומים בין המשיבים (השוו: תב"מ 23/2001 סיעת ישראל אחת נ' "אינטרנט מעריב" (5.2.2001)). גם את הטענה כי יש לסווג את הפרסום כלפיו היא טוענת כתרומה אסורה מתאגיד. גם במקרה זה טענות העותרת לא גובו בהוכחות, ועל כן, אין בידי לקבלן (ראו: עניין קונינסקי, פסקאות 27-29).
11. יצוין כי אתמול, 7.10.2013, הגישה העותרת תגובה לתשובת המשיבים, בלא שביקשה את רשותי לכך. לפנים משורת הדין עיינתי בתגובתה ולא מצאתי שיש בה כדי לשנות מהחלטתי זו.
12. לפני סיום, לצערי נאלץ אני לשוב ולהבהיר, כי באשר לטענות המשיבים כנגד אי ניקיון כפיה של העותרת, מקומן של טענות מסוג זה בעתירה נפרדת ולא בתשובה לעתירה קיימת (תר"מ

63/20 צור נ' נחמני (14.8.2013); תר"מ 83/20 וידל נ' לביא, פסקה 38 (10.9.2013); תר"מ 117/20 בלומנפלד נ' אבוטבול, פסקאות 13-14 (3.10.2013); תר"מ 127/20 סקורופה נ' רותן (7.10.2013).

13. סוף דבר, דין העתירה להידחות. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' בחשון התשע"ד (8.10.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20